

1. Em - lé - kez - zél, mi tör - té - nék, U - ram, mi - raj - tunk,

És tekintsd meg, mely nagy szi - da - lom - ban mi va - gyunk,

Mert bú - nün - kért, U - ram, tő - led os - to - roz - ta - tunk,

A - zért szük - ség éj - jel - nap - pal hoz - zád ki - ált' - nunk.

2. Örökségünk, édes hazánk másra fordula,
Mi házunk és jószágunk idegenre szálla;
Ügyünk juta már minékünk nagy árvaságra:
Mert Istennek nem akartunk térni útjára.
3. Hitetlen nép közt keressük mi kenyerünket:
Mert földünkben nem segítjük a szegényeket.
Nyomorultakról elfordítjuk szemünket:
Ezért Isten vetett reánk haragvó szemet.
4. Atyáink is vétkeztek, de ők már meghaltak,
Mi is követői voltunk álnokságiknak;
Ím, így vásott meg beléje foguk fiaknak:
Mert ellene járunk Isten akaratjának.
5. Közöttünk kik szolgák voltak, most uralkodnak,
Gazdák lévén, mert Istennek mi sem szolgálánk;
Minden Isten-tiszteletet már megutálánk:
Azért nincsen, aki által megszabadulnánk.